

דוגמה לחיבור שרמתו גבוהה

שכונות עוני הן ארוב שכונות בהן שיעורי הפגיעה גבוהים. ישנן שכונות רבות מסוג זה בערים הרחבי העולם, ובמקרים רבים החוק נאכף בהן האופן חלקי באבד. מדובר בפגיעה החומריתם האזרחיות וכן בזכויות האדם של הדירים בשכונות המצוקה. אולם, לעניות דעתי שיוני המדיניות הקיימת בנושא איכפת החוק בשכונות העוני יגרום לנזק רב, הן למטרה, והן לכלל האוכלוסיה. לכן, אני מאמינה כי הימנעות השלטונות מאכיפה מלאה של החוק בשכונות בהן רמת הפגיעה גבוהה מוצדקת.

ראשית, המטרה הינה לזרז את ממשלה מוגבלים, המממן האמצעות כספי ציבור. בשל כך, בהינתן שלא ניתן להעלים את המצוקה, עדיף כי ממשלה יוקצו במצומה האזרחים בהן רמות הפגיעה נמוכות. כך, מרבית הפעם ירכז האזרחים מסויימים, ולא יתפשט הרחבי העיר כולה. כלומר, המטרה תוכל לנצל את משאביה להגנה על רוב התושבים. בנוסף, כיוון שכספיה של המטרה מועים מכיסם של מיליוני הימים, מן הראוי ממשלה יתמקדו במטרה על ציבור גדול ככל האפשר.

לריכוז הפעם בשכונות העוני יתרון נוסף. פועלים יעדיפו להמשיך לפעול באזורים בהם הסיכוי שיתפסו קטן ככל האפשר. דהיינו, בשכונות העוני, בהן האכיפה אינה מלאה. בשל כך, רמות הפגיעה יישארו גבוהות בשכונות המצוקה, אך בשאר העיר הן ירדו גם ללא התערבות המטרה.

מנגד, יש הטוענים כי האכיפה החלקית בשכונות העוני מהווה פגיעה בזכויות התושבים החיים בהן. הרי שכל אדם באשר הוא מובטחת זכויות בסיסיות, בזמנת הזכות לחיים וביטחון והזכות לקניין. זכויות אלו נפלגות בשל התערבות השלטון החלקית, המעניקה לגיטימציה לפגיעה בשכונות העוני. כמו כן, כל האזרחים שווים בפני החוק וכפופים לו. לכן, אי ההאמת של הפועלים לדיון מהווה פגיעה בצדק.

על אף האמת שהטענות אלו, אין להתעלם מההשלכות ההרסניות שעוללות להיגרם
השל אכיפת החוק באופן מלא באזורים בהם רמת הפסע גבוהה. הפסע
יתפשט, ויגיע לכלל העיר ואף לכלל המדינה. יכולתה של המטרה להגן על
התושבים תפחת במקרה כזה, השל משאבי אנוש ומשאבים כספיים מוגבלים.
גופי המדינה שתפקידם לאכוף את החוק, ובכלל זה המטרה ובתי הדין, יאלצו
להתמודד עם עומס רב. במילים אחרות, אכיפת החוק באופן מלא בשכונות
המדינה תגרום לנזק רב לחברה בכללותה. על כן, צריך לפגוע באופן מידי
בקבוצות החיות בשכונות אלה.

אסיכום, לאור הטענות שאעיל, אני מאמינה שיש להמשיך לאכוף את החוק באופן
חלקי בשכונות העוני והמצוקה. כך תימנע פגיעה בכלל האוכלוסיה, וניתן יהיה
להגן על האזרחים באופן הטוב ביותר.

דוגמה לחיבור שרמתו בינונית

בערים רבות בעולם ישנם שכוונות מצוקה ועוני שרמת הפגיעה בהם היא גבוהה מאוד. למרות זאת, המטרה והשאלות נחוצים מאכיפה מלאה של החוק. יש הסבורים שהמטרה צריכה להימנע מאכילוף את החוק בשכוונות אלו. לעומתם יש המאמינים שהמטרה צריכה להתערה באכיפה של החוק במקומות אלו. בחיבור זה אבקש לטעון כי המטרה לא צריכה להימנע מאכיפה מלאה של החוק בשכוונות שרמת הפגיעה בהן גבוהה.

לענתי המרכזית לטענה שהטורים צריכים לאכילוף אכיפה מלאה על החוק היא, רמת הפגיעה תמשיך לעלות אם לא תהיה אכיפה מלאה. אם המטרה לא תתערה אנשים בשכוונות מצוקה ימשיכו לעשות את הפעמים שלהם, ולא יפחדו מהשאלות מכיוון שהם יודעים שאף אחד לא מפקח עליהם. לדוגמא, ילד קטן בשכוונות עם אכיפה יפחד לקחת מחנות ממתקים אם הוא יודע שמפקחים עליו יותר מילד שיוצע שכולם עושים את זה ואף אחד לא אוכילוף את החוק. ולכן על השאלות והמטרה להבצע אכיפה מלאה של החוק בשכוונות אלו, ובכך למנוע עלייה גבוהה יותר של פגיעה.

לענתי נוספת היא, שפגיעה במקומות קטנים היא אכיפה יכולה להתפשט ברחבי העיר. אנשים שגרים במקומות שהאכיפה בהן לא מלאה יכולים להבצע גם פעמים בערים גדולות ומרכזיות אחרי שהם כבר יבצעו הרבה פעמים בשכוונות שלהם. וגם הם יכולים ליצור קשר עם אנשים מחוץ לעיר שהם יבצעו פעמים לדוגמא, לשבז בנק, לענוה דברים. ולכן יש למנוע את הפעמים עוד לפני שהם מתחילים בשכוונות, ולהקדים תרופה למכה.

מתנגדיי לטענתי יטענו שמאביה של המטרה מצומצמים ואין באפשרותם למגר את כל הפגיעה. ולכן כדאי שהמטרה תתאסס בעיר העיר "לכל" הפגיעה תהיה מרוכזת במקום מצומצם במקום שתתפשט בכל העיר. אני סבור שטענתי יותר נכונה. מחד גיסא באמת עדיף שהפגיעה תתאקד במקום אחד במקום

התפשטות כללית. מאידך גיסא אם השלטונות והמטרה יאכפו אכיפה מלאה
האנשים יפחדו אפילו מקצת שטרים והם יכולים להפוך להיות אנשים יותר טובים
בלאו אכיפה קטנה של כמה שטרים וכך יהיה אחרי זה אפשרות למנוע
מהפסעה להתפשט הציור.

אסיכום, החיבור זה הצלתי את צעתי שאומרת שהשלטונות והמטרה צריכים
לאכול את החוק האופן מלא. טענתי המרכזית הייתה שאם המטרה לא
תתערה הפסעה תמשיך לגדול ולכן יש לאכול את זה מהר. ואם המטרה לא
תאכול את הפסעה, אז מי כן? ואיך תוכלו לרדת רמת הפסעה?

דוגמה לחיבור שרמתו נמוכה

בערים רבות העולם יש שכונות עוני ומצוקה שרמת הפשיעה בהן גבוהה מאוד. השלטונות והמטרה נמנעים מלאכול את אותם שכונות. יש המאמינים כי הימנעותם של השלטונות והמטרה המקומית אינם מוצדקים. אני מתנגדת לטענה זו מהטענות הבאות:

ראשית, לכל מדינה באשר היא יש תקציב מוגבל והיא מחויבה כמה להקיע בכל תחום. אם המדינה מחויבה להקיע הנשלא מסוים כמו חינוך, ביטחון, הקלות וכו' רוב התקציב ילך לאותו תחום, מה שאומר כי שאר התחומים יפגעו ויקבלו פחות תקציב. אך זהו מקרה פרטי. אם אכן המדינה מחלקת את התקציב באופן שווה בין הנשאים עדיין התחומים ירשי פחותי תקציב, הרי לא כל תחום מקבל את מה שהוא רוצה. כנראה למטרה יש תקציב מוגבל אשר מונע ממנה לעבוד ולפרק את הפשיעה באזור המצוקה.

שנית, אין תמיד מספיק כוח אדם בשביל לאכול את אותם מקרים או את אותם פעמים. כמו לדוגמא, אין מספיק אנשים בכאשר מיטבי כדי לעבוד המטרה או אנשים חלשים כי העבודה הזאת אינה מכניסה מספיק כסף לכן עדיף להם ללכת למקומות גבוהים יותר כמו היוטק, כאכזה, פולטיקה וכו'.

למרות זאת, אם נחשוב כי למטרה היה את התקציב המתאים, הפשיעה הייתה יורדת, אנשים היו מצטרפים יותר למטרה מכיוון שהעבודה הזאת הייתה נראית להם כמו משהו חשוב לעשות מה שהיה גם מציל את המטרה באופן טוב יותר ומראה כי עליהם ניתן לסמוך. זה מראה כי ההתערבות של המטרה רק נכונה.

אך, אם יתעוררו ויתעסקו רק בשכונות הפשע - הפשע יפרח בשאר המדינה. בסופו של דבר במקום שיהיה רק במקום אחד פשיעה יהיה בשאר המדינה. לכן עדיף שיאשר הפשיעה באותן שכונות מאשר בכל המדינה.

אסיכום, הימנעות השטון והמטרה האותן שכולות פשו רק תעבור למדינה
התקציב הנכון יושם המקום הנכון והפסד לא יהיה המקומות שונים במדינה.